

MAART: God se verlossingstroos uitgespel in die Briewe, Hebreërs en Openbaring

---

Dinsdag 5 Maart

Skrifgedeelte: Romeine 6:1-14 (AFR33/53/2020)

Fokusgedeelte: Romeine 6:18 (AFR33/53/2020)

“Ons is dood vir die sonde” deur eenheid met Christus

In die lig van al hierdie praatjies oor genade word die vraag gestel: “Moet ons in sonde bly lewe sodat die genade meer kan wees?” (vs 1).

’n Bekende historiese voorbeeld van sulke gedagtes kom van die Russiese monnik Grigori Rasputin, wat die Romanov-familie in hulle laaste jare oorheers het. Rasputin het geleer dat verlossing deur herhaalde ervarings van sonde en bekering gekom het. Hy het gemeen dat, omdat diegene wat meer sondig, meer vergifnis vereis, diegene wat sonde doen, groter vreugde sal ervaar wanneer hulle hul bekeer; daarom, volgens hom, is dit die gelowige se plig om te sondig.

Toe Paulus in Romeine 5:20 sê, “waar die sonde meer geword het, het die genade nog meer oorvloedig geword,” kon hy die onvermydelike vraag aanvoel en voortgaan en dit self uitspreek: “Wat sal ons dan sê? Sal ons in die sonde bly voortleef, sodat die genade kan toeneem?” (vs 1). Sy antwoord was: “Hoegenaamd nie!”

Paulus verwerp duidelik antinomianisme, die idee dat God se genade in verlossing ’n mens ’n lisensie gee om wetteloos te lewe. Inteendeel, Paulus gee juis verskeie redes waarom genade nie ’n lisensie is om te sondig nie. Hierdie redes is belangrik om Christelike identiteit te verstaan en hoe ons nou die Christelike lewe leef as mense wat met Christus verenig is en wie se Gees nou in ons woon.

Regverdiging deur geloof is nie bloot ’n wetlike saak tussen my en God nie; dit is ’n lewende verhouding. Dit is “’n regverdiging wat lewe bring” (Rom. 5:18 – Ek is in Christus en vereenselwig met Hom).

Daarom, wat ook al met Christus gebeur het, het met my gebeur. Paulus se stelling oor die doop herinner aan die gelowige se bekering tot Christus. 1 Korintiërs 10:2 vertel vir ons dat die Israëliete “in Moses gedoop is” – met verwysing nie na die waterdoop nie, maar na die feit dat hulle met hom verenig geraak het soos nog nooit tevore nie, aangesien hulle sy leierskap en hulle afhanklikheid van hom erken het. So is dit ook met Christus. Toe ons in Hom gedoop is (6:3), is ons met Hom verenig. Toe ons geestelik in Christus gedoop is, is ons in sy dood gedoop. Die persoon wat dink dat genade ’n lisensie is om te sondig, besef nie wat dit beteken om saam met Christus te sterf nie.

Toe Hy gesterf het, het ek gesterf. Toe Hy opgestaan het, het ek in Hom opgestaan. Ek sit nou saam met Hom in die hemele! (vgl. Ef. 2:6). As gevolg van hierdie lewende eenheid met Christus het die gelowige ’n totaal nuwe verhouding tot sonde.

Ons wat God se reddende genade in Christus ken, het afskeid geneem van die wêreld van sonde. Ons is nuut. Dit beteken nie dat ons nie meer in staat is om te sondig nie, maar dat ons verhouding tot sonde verander het. Ons is dood vir die sonde. Ons leef nie meer onder sy heerskappy nie; ons kan en wil nie teruggaan na daardie ou sondige lewe nie. Wanneer sonde kom en roep “Kom kyk hier”, reageer ons met: “Wie is jy? Ek ken jou nie meer nie want jy is vir my dood. Maar Christus leef in my deur die Heilige Gees.”

Sing: Psalm 103-1:2, 3

Ds. MW (Thinus) Kruger (Newcastle)